

Ηγεσία ΤΕΕ: Με συνέπεια, ενάντια στους εργαζόμενους μηχανικούς

Ήδη έχει συμπληρωθεί το πρώτο τετράμηνο της «νέας, οικουμενικής διακυβέρνησης» στο ΤΕΕ, όπως αυτή διαμορφώθηκε με τη διαπραταξιακή συμφωνία ΠΑΣΚ-ΔΚΜ-Συμπαράταξης-ΕΛΕΜ για τη συγκρότηση της νέας Διοίκησης. Και ήταν ένα «γεμάτο», από κάθε άποψη, χρονικό διάστημα στο οποίο «άνοιξαν» με τον ένα ή τον άλλο τρόπο όλα τα ζητήματα που θίγουν τους όρους εργασίας των εργαζόμενων μηχανικών. Η νέα ηγεσία έδωσε επαρκέστατο «δείγμα γραφής» έτσι, ώστε πια να μη δικαιούται να έχει κανείς την παραμικρή αμφιβολία για το ρόλο της: στυλοβάτης στην ακόμα πιο επιθετική, ταχεία, αποτελεσματική προώθηση της αντιλαϊκής πολιτικής της ΕΕ, του ΔΝΤ, της κυβέρνησης και της άρχουσας τάξης. Ας κάνουμε, λοιπόν, μια σύνοψη των κυριότερων «πεπραγμένων» (και «παραλείψεων») της ηγεσίας του ΤΕΕ, στο τελευταίο διάστημα:

Στο θέμα των **αμοιβών**, η ηγεσία του ΤΕΕ, προηγούμενη και σημερινή, συμμετείχε εξ αρχής στην κυβερνητική μεθόδευση: αρχικά, με το να «υποκαταστήσει» την κυβέρνηση το 2006 και στη συνέχεια με το να αποδεχθεί το σημερινό κυβερνητικό νομοσχέδιο ως βάση για συζήτηση. Αυτό που προτείνει η κυβέρνηση δεν είναι τίποτε άλλο από το σύστημα που εφαρμόζει το ΤΕΕ με νομιμοποίηση της ελεύθερης διαπραγμάτευσης που ως σήμερα γινόταν «άτυπα», κάτι που στη σημερινή πραγματικότητα της καπιταλιστικής κρίσης και του ασφυκτικού ανταγωνισμού των ομίλων θα οδηγήσει σε καταστροφή την πλειοψηφία των αυταπασχολούμενων και μικρών επαγγελματιών μηχανικών.

Έχει ανοίξει το ζήτημα της αναθεώρησης του **νομοθετικού πλαισίου για τα δημόσια έργα** (και στο σκέλος των μελετών και σ' αυτό των αναθέσεων). Κι εδώ, η ηγεσία του ΤΕΕ προσφέρει τις «καλές υπηρεσίες» της στην κυβερνητική πολιτική, μέσω του γνωστού παιχνιδιού των «κριτικών παρατηρήσεων» στο τριτεύον και στην αποσιώπηση του κύριου: να υπάρξουν «προδιαγραφές», να ισχύουν «ενιαίοι κανόνες ανάθεσης» κλπ., αλλά ούτε κουβέντα για την «ταμπακέρα»: τα ΣΔΙΤ και τις Συμβάσεις Παραχώρησης που είναι καθεστώς, την «Ανεξάρτητη Αρχή» μέσω της οποίας οι μονοπωλιακοί όμιλοι θα έχουν και τυπικά το μαχαίρι και το καρπούζι στον προγραμματισμό και την ιεράρχηση των έργων, τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» που θα οδηγήσει, αντικειμενικά, σε έργα μεγαλύτερου μεγέθους και, άρα, απλησίαστα για τους αυταπασχολούμενους και μικρούς εργολήπτες.

Την ίδια περίοδο η κυβέρνηση, δια του Υπουργείου Παιδείας, επανέφερε **το θέμα με τα ΠΔ για τα ΤΕΙ**. Κυβέρνηση, ΤΕΕ και ΕΕΤΕΜ κλιμακώνουν ένα άθλιο παιχνίδι στις πλάτες τόσο των εργαζόμενων διπλωματούχων ΑΕΙ, όσο και των πτυχιούχων ΤΕΙ καθώς το κύριο είτε γίνεται αποδεκτό (διάσπαση των σπουδών σε κύκλους), είτε επιδοκιμάζεται ως «ασπίδα προστασίας» (πιστοποίηση και αποσύνδεση πτυχίου-επαγγέλματος), επικεντρώνοντας στο ποιος θα αναλάβει την πρακτική του εφαρμογή. Ομοίως, αποσιωπάται η λογική του «επαγγελματικού δικαιώματος» ως μετακύλιση της κρατικής και εργοδοτικής ευθύνης στις πλάτες του επιστήμονα-τεχνικού (που, τώρα επιπλέον δε θα κατοχυρώνει ούτε καν τυπικά μια κατώτατη αξιοπρεπή αμοιβή). Και φυσικά, πλήρης είναι η συμφωνία στο κύριο και βασικό: την αθώωση και πλήρη πειθαρχία στις κοινοτικές Οδηγίες, όπως η 2005/36 από τις οποίες απορρέει μονοσήμαντα η συγκεκριμένη πολιτική.

Στο **φορολογικό**, η επίθεση κλιμακώνεται με το ληστρικό μέτρο της περαιώσης, τη στιγμή που ήδη στο πρόσφατο προηγούμενο διάστημα έχει προχωρήσει η κατάργηση των μοναδιαίων συντελεστών και, πρακτικά, του αφορολόγητου μέσω του μέτρου των αποδείξεων. Και τώρα, ως «χαριστική βολή», μέσω του συστήματος της «νόμιμης αμοιβής» είναι ανοικτά το ενδεχόμενο να κληθούν να καταβάλλουν τον αυξημένο ΦΠΑ επί μιας τεκμαρτής αμοιβής (τη στιγμή που η πραγματική που θα εισπράττουν θα είναι πολύ χαμηλότερη), αλλά και η θέσπιση ελάχιστου τεκμαρτού εισοδήματος στις 25000 €. Η ηγεσία του ΤΕΕ, αφού πέρυσι την άνοιξη έχυσε για τους μοναδιαίους συντελεστές τα (ελάχιστα κι αυτά) «κροκοδείλια δάκρυα» της, έκτοτε «έθαψε» το θέμα, όπως κι αυτό της περαιώσης σήμερα, ενώ στο θέμα του ΦΠΑ γενικά, αλλά και σε σχέση με τις αμοιβές δεν είπε το παραμικρό. Φυσικά, ούτε λόγος για υιοθέτηση ριζοσπαστικών αιτημάτων, όπως η φορολόγηση με 45% του μεγάλου κεφαλαίου, η αύξηση του αφορολόγητου στις 20000 € για τον άγαμο και στις 40000 € για το ζευγάρι κλπ.

Στο **ασφαλιστικό**, αφού με το νόμο 3863/10 (Λοβέρδου) δόθηκε ένα ακόμα χτύπημα στα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζόμενων, η κυβέρνηση ετοιμάζεται για νέα μέτρα. Εντός του 2011 θα τεθεί σε εφαρμογή η διάταξη του Ν. 3518/06 για νέα αύξηση στην εισφορά

για την ειδική προσαύξηση που θα αυξάνεται κατά 20% κάθε χρόνο από φέτος και για τα επόμενα πέντε χρόνια. Την ίδια στιγμή, η **διοίκηση του ΕΤΑΑ/ΤΣΜΕΔΕ, σε συνεννόηση με την ηγεσία του ΤΕΕ, «επένδυσε» στα μολωχτά 55 εκ. € από το αποθεματικό στην αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου της Εθνικής Τράπεζας, μετατρέποντας το ΕΤΑΑ σε κάτοχο του 3.5%(!) και ετοιμάζεται να συμμετάσχει στο παιχνίδι των εξαγορών και συγχωνεύσεων στο τραπεζικό σύστημα, με την εξαγορά των μετοχών του ΤΤ και του Ταμείου Παρακαταθηκών στην Τράπεζα Αττικής, ειδικά από τη στιγμή που η κυβέρνηση έχει δηλώσει ότι προχωρά στην ιδιωτικοποίησή τους. Στόχος είναι η πλήρης «ανεξαρτητοποίηση» του ΤΣΜΕΔΕ από το κράτος, δηλαδή η – και τυπικά – μετατροπή του σε ιδιωτικό χρηματοπιστωτικό οργανισμό που θα παρέχει τραπεζικές (μέσω της Attica Bank) και ασφαλιστικές «υπηρεσίες».**

Με τέτοιο πλούσιο «απολογισμό», υπάρχει κανείς που να αμφιβάλλει ότι η ηγεσία του ΤΕΕ αποτελεί το καλύτερο στήριγμα της κυβέρνησης και της άρχουσας τάξης, στην επίθεση που ζετυλίζεται ενάντια στα συμφέροντα των εργαζόμενων και ειδικότερα των εργαζόμενων μηχανικών;